Redactiunea, Administratiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimită!
Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Oto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Dannenberg; în Budapesta: A. V Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețul inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe treĭ lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 245. Brașovŭ, Duminecă 6 (18) Noemvrie 1888.

Brașovŭ, 5 Noemvrie v.

Nóua lege militară se desbate în momentele de față în sînulŭ comisiunilorŭ militare din dieta ungară și din parlamentulŭ austriacŭ.

Atâtŭ în Viena, câtŭ și în Pesta se resémtŭ în modŭ însemnatŭ înăspririle, ce le conține noua lege mai alesŭ în ceea ce privesce instituțiunea voluntarilorŭ pe unŭ anŭ. Cu tóte aceste însĕ direcțiunea, ce au luat'o sfătuirile în sînulŭ comisiunilorŭ militare, este diferită.

Pe când în comisiunea camerei austriace s'a accentuatŭ simplu necesitatea ca esamenele de oficerŭ în reservă sĕ fiă depuse în limba germană, și s'a cerutŭ numai din partea mai multorŭ vorbitorĭ, ca înăspririle ce privescŭ oprirea voluntarilorŭ de a'șĭ continua studiile în anulŭ de serviciu și îndatorirea lorŭ de a mai servì unŭ anŭ décă nu vorŭ depune cu succesŭ esamenulŭ de oficerŭ sĕ fiă delăturate séu celŭ puținŭ moderate, pe atuncĭ în comisiunea dietei ungare s'a tractatŭ întrégа afacere din altŭ punctŭ de vedere.

Membrii comisiunei, contele Aladar Szechenyi, fiiulŭ actualuluĭ ministru de comerciu, apoi deputatulŭ Bolgar și Augustŭ Pulsyky au declaratŭ, că ei suntŭ gata a consêmțì la aceea, ca voluntarii pe unŭ anŭ sĕ nu-șĭ pótă continua studiile universitare în timpulŭ serviciului și ca eventualŭ sĕ fiă ținuțĭ a mai servì unŭ anŭ, décă se va stabili, că voluntarii pe unŭ anŭ potŭ sĕ-șĭ depună esamenulŭ de voluntarĭ și în limba maghiară.

Cu alte cuvinte Ungurii primescŭ sarcinele impuse, dér cerŭ *compensațiunĭ* în favórea limbei maghiare. In deosebĭ Pulszky a accentuatŭ necesitatea unorŭ asemenĭ compensațiunĭ, numai cu deosebirea că dênsulŭ nu cere ca aceste sĕ fiă stabilite în lege înșășĭ, ci se mulțumesce ca sĕ fiă primite în cadrulŭ sistemului de studii și în instrucțiunile carĭ vor regula esamenele de oficerŭ.

Chiar ministrulŭ de honvedĭ Fejervary a vorbitŭ de-o viitóre revisuire a instrucțiunilorŭ de până acuma și de unŭ reglementŭ, care sĕ satisfacă tuturorŭ pretensiunilorŭ și sĕ fiă supusŭ Majestățiĭ Sale spre sancționare.

„In instrucțiune“, dise d-lŭ Fejervary, „se va face totŭ posibilulŭ, pentru ca aceia, carĭ nu vorŭ cunósce pe deplinŭ limba germană, sĕ pótă cu tóte aceste depune esamenulŭ de oficerŭ, și ca nimenĭ sĕ nu fiă rĕspinsŭ de aceea, pentru că nu este versatŭ în limba germană, afară numai de unŭ singurŭ casŭ, când adecă respectivulŭ nu scie absolutŭ nimicŭ din limba germană, căcĭ atuncĭ va recunósce orĭ-șĭ cine, că unŭ astfelŭ de omŭ nu póte deveni oficerŭ,“

Ministrulŭ Fejervary nu voiesce, ca disposițiunĭ de feliulŭ acesta sĕ fiă primite în lege, și-șĭ are motivele sale fundate. Décă, dise elŭ, se va primi în lege disposițiunea, că esamenulŭ de oficerŭ se póte depune și în limba maghiară, atuncĭ și naționalitățile slave din Austria vorŭ pretinde la rêndulŭ lorŭ acestŭ favorŭ, ceea ce ar face ca în armată sĕ fiă mai multe limbĭ folosite. Alta ar fi décă în Austria limba germană ar fi stabilită prin lege ca limbă a statului. Atuncĭ și situațiunea Ungariei ar fi mai ușóră în privința primirei unei asemenĭ disposițiunĭ în lege.

Foile germane centraliste suntŭ fórte îngrijate din causa acestei întorsĕturĭ în comisiunea dietei ungare, deórece se temŭ, cu dreptŭ cuvêntŭ, că și Cehii, Polonii, Slovenii, Italianii și Românii din Austria vorŭ pretinde sĕ li se dea același favorŭ, ca sĕ pótă depune esamenulŭ de oficerŭ în limba lorŭ maternă.

Este fórte caracteristicŭ că Ungurii prin pretensiunile lorŭ lucréză acum fără de voiă în direcțiunea principiilorŭ federaliste, ce domnescŭ dincolo de Laita și se estindŭ și asupra armatei. Deja foile cehice dau espresiune bucuriei lorŭ că „acum și administrația militară începe a fi pĕtrunsă de acestŭ spiritŭ federalistŭ!“

DIN AFARA.

Diarului francesŭ „Rappel“, care a disŭ dĕunădile, că legiunea francesă a strĕinilorŭ sĕ se numéscă „regimentŭ alsațianŭ“, declară, că ministrulŭ de instrucțiune francesŭ Lokroy, care a fostŭ atacatŭ din causa acésta, de mulțĭ anĭ nu mai lucréză la acelŭ diarŭ și că n'are nicĭ unŭ raportŭ de proprietate cătră elŭ. Ministrului însușĭ i-s'a datŭ ocasiune, la deschiderea cursului de érnă alŭ „Asociațiunei politechnice militare“, a ținé o vorbire, în care dise, că luptele pentru indepedența Franciei, care de altmintrelea, fiă disŭ în trécĕtŭ, nu e de nimenea amenințată, potŭ fi amânate pentru timpurĭ fórte depărtate. „*Vremŭ din totŭ sufletulŭ* — dise Lokroy — *pacea*, și acésta o dovedescŭ lucrările pentru esposițiune. Dér vremŭ o pace demnă, care nu atinge nicĭ interesele nóstre nicĭ onórea nóstră. Ca sĕ obținemŭ acéstă pace și sĕ o susținemŭ, e necesarŭ sĕ fimŭ tarĭ și sĕ se scie acésta.“

Vorbirea ce a ținut'o Marchisulŭ de Breteuil în Marsilia e considerată de diarele francese ca o *abdicare a roialismului în favórea generalului Boulanger.* Acésta o dice nu numai fóia republicană „Temps“, ci și fóia monarchistă „Figaro.“ Aceia, carĭ dorescŭ sĕ vedă pe Boulanger la cârmă — scrie Francis Magnard — potŭ striga de bucuriă, dér aderenții regelui n'au motivŭ sĕ se bucure de declarațiunile marchisului de Breteuil, căcĭ ele însemnéză o abdicare a lui Filipŭ VII în favórea generalului, care e în ochii celorŭ dela cârmă mai mare spinŭ, decâtŭ acela. Magnard mai constată, că la banchetulŭ roialistŭ nicĭ unŭ óspe n'a strigatŭ „sĕ trăiască regele“, „sĕ trăiască monarchia“, ci numai „sĕ trăiască Boulanger!“

Nu de multŭ, ceĭ doĭ: *Regele Danemarcei și Regele Suediei și Norvegiei* au fostŭ numițĭ șefĭ ai duorŭ regimente germane, ér acum de curêndŭ aceiașĭ Regĭ au fostŭ numițĭ șefĭ ai duorŭ regimente austriace. Acestui faptŭ i-se atribue o însemnătate politică și e considerată ca unŭ semnŭ, că cele două regate au sĕvêrșitŭ o *apropiere amicală la alianța triplă*, orĭ că în Berlinŭ și în Viena se așteptă o astfelŭ de apropiere.

O fóiă din Berlinŭ comunică despre *unŭ nou incidentŭ* neplăcutŭ, întêmplatŭ *la granița francesă*. In apropiere de Chavannes-les-Grands urmăriră treĭ vênătorĭ francesĭ pe teritoriu germanŭ un țapŭ sĕlbaticŭ, asupra căruia împușcară. Unŭ forestierŭ germanŭ, care venise întracolo, îi provocară sĕ se retragă; vênătorii nu voiră, ér forestierulŭ împușcă atuncĭ asupra lorŭ, rănindŭ pe unulŭ. Incidentulŭ e ținutŭ secretŭ până acum. După alte scirĭ, ar fi fostŭ o întêlnire neamicală între hoțĭ de vênatŭ francezĭ și între doi forestierĭ germanĭ, fără însĕ sĕ se fi schimbatŭ glónțe între ei, deórece ambele părțĭ se aflau pe teritoriulŭ lorŭ. Incidentului nu se atribue însemnătate politică.

„Kreuzzeitung“ află în nouĕle dislocărĭ de trupe rusescĭ o *înaintare esențială a întregei puterĭ armate rusescĭ cătră granițele vestice.* Alŭ 12-lea corpŭ nu mai stă în Chiev, ci la granița austriacă, corpulŭ alŭ 9-lea e înaintatŭ din Orel spre Chiev, corpulŭ alŭ 13-lea din Moscova e transferatŭ la Orel; mai bătĕtóre la ochĭ e schimbarea făcută la corpulŭ alŭ 15-lea, care a fostŭ transferatŭ din Cazan, adecă din regiunea Uralului, în Polonia. Totŭ astfelŭ descrie o corespondență a diarului „Post“ mișcările de trupe rusescĭ.

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(8)

Unŭ mortŭ între vii.

(Novelă englesescă.)

VI.

Alice abia după o jumĕtate de óră se trezi din amețéla ei, când deja era culcată în patulŭ sĕu albŭ ca zăpada și móle ca pufulŭ.

Lângă ea ședea lordulŭ, care la deșteptarea ei zimbi făcêndu'șĭ silă numai ca sĕ mângăe pe biata Alice.

„Iubite Oliver,“ începu ea, „s'a întêmplatŭ aevea, orĭ a fostŭ numai unŭ visŭ? așa-i că a fostŭ numai unŭ visŭ deșertŭ? Elŭ n'a fostŭ aicĭ, n'a putută sĕ fiă. Era numai o umbră înșelătóre; o închipuire cutezată, și nimicŭ mai multŭ.“

Lordulŭ n'a disŭ nimicŭ, nu putea vorbi.

Spunêndŭ adevĕrulŭ, se temea că-i va reînoi bóla, nespunêndu-i-lŭ cine scie ce s'ar puté întêmpla? Dér după câteva minute lordulŭ era hotărîtŭ ce sĕ facă. Inima lui îi spunia, că iubirea acésta pretinde cea mai mare jertfă; șĭ-apoi fericirea Alicei îi era cea mai mare grije a lui.

De ce nu-mĭ rĕspundĭ?“ întrebă bolnava.

„Mĕ temŭ, Alice, căcĭ eștĭ prea simțitóre.“

„Trebuie așadéră sĕ credŭ Oliver, că n'am visatŭ?!“

„N'ai visatŭ, Alice, Dumnedeu a vrutŭ ca sĕ'țĭ regăsescĭ fericirea.“

„Și întru adevĕrŭ, Reginald a fostŭ aicĭ?“ întrebă Alice mișcată.

„Da Miss, dta l'ai vĕdutŭ!“

Alice, isbucnindŭ într'unŭ plânsŭ grozavŭ, se plecă spre perina ei.

„Liniscesce-te, Alice,“ o mângăia lordulŭ, care suferia grozavŭ, „d-ta vei fi fericită, îndată ce-lŭ vei vedé.“

„Nu, Mylord,“ strigă fata sărindŭ în susŭ, „sĕ nu facĭ sĕ mi'lŭ aducĭ. Grăbesce mai bine și vorbesce cu elŭ. Spune'i, că eu nu l'am înșelatŭ, nu mĭ-am călcatŭ jurămêntulŭ, și că iubirea mea n'a fostŭ sdrobită de necredință, ci de-o întêmplare órbă.“

„Alice, asta nu potŭ sĕ i-o spunŭ!“

„Trebue s'o facĭ, Oliver, trebue s'o facĭ, décă țĭ la fericirea mea. Grăbesce dér și vorbesce'i. Cunoscĭ bine împrejurările mele, istorisesce'i totulŭ cum a fostŭ. Vorbesce'i sĕ'șĭ uite de fantasmele copilăriei, sĕ mĕ uite și pe mine, care te iubescŭ numai pe dta.“

Lordulŭ bine vedea cu câtŭ chinŭ dicea Alice cuvintele aceste, îi audia vocea ei întreruptă și-i vedea fața înroșindu-se de-atâta resemnare.

„Nu, Alice“, dise lordulŭ, nu potŭ fi interpretulŭ ăstorŭ-felŭ de cuvinte, pe carĭ dta nu le simțĭ.“

„Ce va sĕ dică asta, Oliver?“

Aceea, Alice, că eu nu mĕ potŭ înșela în nobila d-tale inimă.

Bolnava în clipa acésta începu érășĭ sĕ plângă.

„Dumnedeule, ce nefericită sunt eu! De ce nu potŭ sĕ morŭ?“

Lordulŭ într'acestea părăsi odaia și grăbi la Reginald.

„D-le cavalerŭ, îi dise, te așteptă Alice.“

„Mirésa d-tale?“

„Nu, d-le, iubita d-tale!“

Reginald se totŭ mira și nu cutеza sĕ credă cuvintelorŭ lordului, care apucându-lŭ de brațŭ îlŭ conduse în camera Alicei, și deschidêndu-i ușa îi șopti:

„Sir, privesce, colo se odihnesce Alice, du-te lângă ea, deștept'o cu sĕrutările d-tale și cuvintele ce i-le vei rosti au sĕ'i facă bine, s'o vindece de bóla ei.“

Reginald s'apropiă în pașĭ clătinătorĭ de patŭ și îngenunchindŭ rosti încetŭ numele Alicei.

Amețita fată se trezi.

„Reginald“, țipă Alice, „cum ai cutezatŭ sĕ te apropi aicĭ“.

„Oh, Alice, replică elŭ cu durere, odinióră nu erai așa severă față cu mine.“

„Reginald, d-ta scii, că sórtea poruncesce.“

„Nu așa, Alice, nu așa; altcum doriam eu sĕ te revĕdŭ.“

„Bunulŭ meu Reginald, răspunse întristată Alice, înzadarŭ țĭ-așŭ istorisi întêmplările lumilorŭ trecute, căcĭ nu m'ai crede.“

„Istorisesce-mĭ, Alice, te rogŭ istorisesce-mĭ.“

„Nu, Reginald, nu-țĭ voiu spune ni-

Din Bucovina.

(Coresp. Gazetei)

13 Noemvre 1888.

S'a pomenitŭ în organulŭ acesta, că profesorii germanĭ dela universitatea din Cernăuțĭ au protestatŭ în contra jurămêntului făcutŭ în dieta țĕrii de Magnif. S. Rectorulŭ C. Popoviciŭ în limba românéscă și nu în cea germană, precum adecă e caracterulŭ universității cernăuțene.

Intêia enunciațiune în contra acelui jurămêntŭ a făcut'o o fóiă nemțéscă din Cernăuțĭ, ce se numesce „liberală“ și este cunoscută ca fóia advocațilorŭ cernăuțenĭ, carĭ în celŭ mai mare numĕrŭ suntŭ israelițĭ, și a provocatŭ în întregulŭ publicŭ, neorbitŭ de șovinismŭ naționalŭ și juridicŭ, mirare amestecată cu — voiă bună. Mirare, căcĭ sciuții *jurisprudențĭ* dela spatele acelei gazete desapróbă „tactul“ Magnificenței Sale Rectorului magnific, căcĭ ca „representant“ alŭ universității de caracterŭ germanŭ n'a juratŭ ca deputatŭ vîrîtŭ în dieta Bucovinei în limba — mandatului, ci în cea a mandatarului; éră voiă bună, ca sĕ nu ḑicŭ zimbetŭ, a provocatŭ acea enunciațiune, căcĭ mandații respectivei gazete se numesŭ *juriștĭ* și *liberalĭ*.

Este déră nu numai jurisprudenților, și încă „promovați“, ci și orĭ-șicărui omŭ laicŭ inteligentŭ cunoscutŭ, că jurămêntulŭ, în prima liniă, ca o provocare la ce este omului mai sfântŭ, la Dumneḑeu, aparține moralului religiosŭ și că prin urmare este enunciațiunea celei mai proprii și mai intime individualităț̆ etice a aceluia, care depune jurămêntulŭ. Totŭ așa este obșteșşte sciutŭ și recunoscutŭ, că organulŭ fisicŭ alŭ individualității etice, în afară, este acela, prin care se simte aceea individualitate în raportŭ intimŭ cu supremulŭ principiu alŭ religiosității și moralului. Nu mai prin acelŭ organŭ decĭ unŭ jurămêntŭ depusŭ nu póte admite o echivocitate cu unŭ jurămêntŭ nu pe deplinŭ sincerŭ și subiectivŭ neconsciutŭ.

Și care altulŭ póte fi acelŭ organŭ fisicŭ alŭ individualității etice, în afară, decâtŭ *limba maternă*, care a Magn. S. Rectorului de acum alŭ Universității din Cernăuțĭ e limba română? Neadmițêndŭ decĭ „savanții“ germanĭ dela universitatea cernăuțénă și „promovații în dreptŭ“ dela organulŭ lorŭ „liberalŭ“ aceste afirmărĭ esprimate de noi aice, nu ne rĕmâne a crede alta, decâtŭ că d-lorŭ valórea reală și însemnătatea sfântă a unui jurămêntŭ o postpunŭ unei formalitățĭ esterióre și că prin urmare pretindŭ ca prin persóna individuală a Rectorului universității, nu dênsa, ci altulŭ — caracterulŭ germanŭ alŭ universității — sĕ fi depusŭ jurămêntulŭ ca deputatŭ dietalŭ.

Acéstă logică însĕ ni-se pare a fi atâtŭ de — transcendentală, prin urmare, pentru noi, muritorii plebeicĭ, nepriceputâ, încâtŭ, pe urma ei, ne mirămŭ, de ce legile nóstre publice nu pretindŭ ca martorii de pe la preturĭ și tribunale, chemațĭ de *străinĭ* de limbă, ca dênșii, sĕ jure în limba *acestora* și nu într'a lorŭ proprĭă, orĭ de ce „savanțĭ“ dela Universitatea din Cernăuțĭ cu „jurisprudenții“ gazetei lorŭ, nu protestéză, când unŭ deputatŭ din dieta Bucovinei, de naționalitatea germană, déră alesŭ — ce e la noi cam regulă — de cercurĭ românescĭ, nu depunŭ jurămêntulŭ românesce, ci *nemțesce*. **Ir. P.**

SCIRILE ḐILEI.

Pentru înlesnirea ținerei în evidență a militarilorŭ și a glotașilorŭ, ministrulŭ ungurescŭ de culte, la cererea ministrului de honveḑĭ, a ordonatŭ, ca preoții purtătorĭ de matricule sĕ înregistreze în rubrica corĕspunḑĕtóre a matriculei, sĕu în rubrica observațiunilorŭ, casurile de mórte a tuturorŭ bărbaților, carĭ n'au trecutŭ încă peste anulŭ alŭ 42-lea de etate. Décă mórtea s'a întêmplatŭ în comuna în care s'a născutŭ, casulŭ morței lui este a se nota simplu în matricula morțilorŭ; décă însĕ mórtea nu s'a întêmplatŭ în loculŭ nascerei, preotulŭ purtătorŭ de matricule unde a muritŭ respectivulŭ este datorŭ sĕ trimită atestatulŭ despre casulŭ morții, în timpŭ de 8 ḑile, purtătorului de matricule din loculŭ natalŭ alŭ rĕposatului pentru înregistrare.

* *

Restanțele de dare în comitatulŭ *Albei de josŭ* erau la începutulŭ lunei acesteia 793,655 fl. 32 cr. dare directă, și 65,455 fl. 90 cr. dare militară. Va sĕ ḑică restanțele de dare ale acestui comitatŭ se urcă pentru acestŭ anŭ apróbe la 900,000 fl. v. a. In comitatulŭ *Turda-Arieșŭ* restanțele de dare facŭ 306,772 fl. 48½ cr. Cu tóte că suntŭ numițĭ din partea regimului 5 esecutorĭ pentru încassarea dărilorŭ, în luna Octomvre încassările au fostŭ fórte slabe. Eventualŭ s'a proiectatŭ înmulțirea esecutorilorŭ de dare.

* *

Lunĭ séra se va da, precum amŭ anunțatŭ, în sala hotelului Nr. 1 *petrecerea „Reuniunei sodalilorŭ românĭ“ din locŭ*. Va cânta corulŭ sodalilorŭ și se vorŭ juca de membrii reuniunei două comedii. Judecândŭ după pregătirile făcute de sodalĭ, publiculŭ va avé o séră de petrecere din cele mai plăcute. Venitulŭ petrecerei fiindŭ destinatŭ pentru ajutorarea meseriașilorŭ românĭ, Reuniunea nutresce cu dreptŭ cuvêntŭ speranța, că publiculŭ românŭ o va încuragia luândŭ parte la petrecerea ei în numĕrŭ câtŭ mai mare.

Cu acéstă ocasiune comunicămŭ publicului românŭ informațiunea ce ni-s'a datŭ, că mergêndŭ unii dintre sodalii românĭ cu invitare și cu bilete la d-lŭ Theochar Alexi, proprietarulŭ tipografiei „Alexi“ și alŭ „Poștei române“, au fostŭ întêmpinațĭ cu cuvintele, că „n'au ce căuta la dênsulŭ, deórece d-sa e **grecŭ**.“

* *

Facemŭ atentŭ publiculŭ, că *cartele de corespondență*, care pe partea unde se scrie adresa mai conținŭ și alte comunicărĭ în scrisŭ orĭ tipărite, se înapoiază dela poște; nicĭ chiar numele și adresa celui care trimite cartele nu e ertatŭ a scrie, ci numai numele și adresa persónei căreia i-se trimite.

* *

Cu privire la scirea despre *ascultarea partidelorŭ necatolice* înaintea forurilorŭ bisericescĭ catolice, foile ungurescĭ împărtășescŭ, că nu s'a luatŭ nicĭ o decisiune în acéstă privință.

* *

Ni-se scrie din *Clușiu* cu data 16 Noemvre 1888: Astăḑĭ la 12½ óre d. a. a fostŭ promovatŭ de *doctorŭ în drepturĭ d-lŭ Ioanŭ Moșoiu din Tohanulŭ nou* fiindŭ de față în sala senatului universității mai mulțĭ tinerĭ universitarĭ.

Felicitămŭ pe tinĕrulŭ doctorŭ.

* *

„Românului“ i-se spune, că unŭ *fabricantŭ din Brașovŭ* a sositŭ în Bucurescĭ, ca sĕ se'nțelégă cu diferite persóne financiare de acolo pentru crearea unei fabrice de lumînărĭ de stearină.

* *

In Viena s'a ținutŭ adunarea generală a acționarilorŭ liniei *Lemberg-Cernăuțĭ-Iașĭ-Romană*. Consiliulŭ de administrația a supusŭ raportulŭ sĕu asupra demersurilorŭ făcute în urma secvestrării liniei de pe teritoriulŭ României, și a cerutŭ autorisația de a regula cu guvernulŭ românŭ tóte cestiunile privitóre la acéstă afacere și de a face o învoială privitóre la drepturile de proprietate, precum și la celelalte dreptur̆ ale societății și la cestiunea personalului. Adunarea, după o lungă discuțiune, a votatŭ în unanimitate acéstă autorisațiă, esprimândŭ încrederea sa în consiliu.

* *

Poliția din Clușiu a avutŭ de lucru în luna trecută. S'au pertractatŭ înaintea ei 29 diferite casurĭ penale, 25 casurĭ de furtŭ, 5 de vătĕmare corporală, 14 de vătĕmare de onóre, 2 de jocŭ de hazardŭ, 1 de călcare a prescrierilorŭ loteriei; pedepse de arestŭ au suferitŭ 35 persóne.

* *

Prințulŭ Ferdinand de Hohenzollern, sublocotenentŭ în armata română, a fostŭ înaintatŭ la gradulŭ de locotenentŭ.

* *

Vinerĭ în 4 Noemvre, d-lŭ *Al. Odobescu*, profesorŭ la universitatea din *Bucurescĭ*, a vorbitŭ în ședința publică a Academiei despre *ornamentele în formă de capŭ de bou*, și anume despre Rhytonulŭ de argintŭ descoperitŭ la Poroina și aflătorŭ în museulŭ de antichitățĭ din Bucurescĭ; d-lŭ *V. A. Urechc* despre archimandritulŭ *Vartolomeiu Mazaranulŭ*.

* *

Artista francesă *Sarah Bernhard* se află la Praga, unde Cehii i-au făcutŭ ovațiunĭ strigândŭ „Trăiască Francia!“ In onórea artistei au datŭ o sĕrbătóre.

* *

Din *Viena* aflămŭ, că percepția de urmărire a contribuțiunilorŭ de acolo a pusŭ secvestru pe venitulŭ unei representațiunĭ date de d-na *Sarah Bernhard*, pentru neplata unei datorii de 3000 de florinĭ.

* *

Ducele Max de Bavaria, tatălŭ Maiestății Sale Elisabeta, a încetatŭ din viĕță în urma unei grele suferințe.

* *

„Etoile Belge“ din Bruxelles a primitŭ o telegramă din Parisŭ, prin care 'i se anunță, că *d-na generală Boulanger a cerutŭ* dela tribunalulŭ din Parisŭ *divorțulŭ*. Motivele nu se cunoscŭ.

Corupțiunile la alegerĭ.

Corupțiunile la alegerile de deputațĭ ungurescĭ **au** luat dimensiunĭ atâtŭ de marĭ, încâtŭ chiar și cei mai incarnațĭ șoviniștĭ maghiarĭ trebue sĕ le recunóscă și sĕ se sparie de ele. Alegerea de deputatŭ dietalŭ, sĕvîrșită la Dunaszerdahely, este o dovédă eclatantă despre aceste ne mai pomenite corupțiunĭ.

Étă ce ḑice între altele „Ellenzék“ dela 12 Noemvre, vorbindŭ despre acéstă alegere de deputatŭ la care candidații erau Ludovicŭ Krauss și contele Keglevich:

Ludovicŭ Krauss după limbă este maghiarŭ, deși cam slăbuțŭ vorbesce limba ungurésca (și totŭ e maghiarŭ după limbă? R.), după confesiune este israelitŭ, după posiția ce ocupă este bogatŭ. Guvernulŭ l'a numitŭ și *nemeșŭ* maghiarŭ, însĕ așa ca pe mulțĭ alții, pe carĭ numai ușurătatea capului golŭ și greutatea busunarului plinŭ i-au ridicatŭ la rangulŭ de *nemeșŭ*, — guvernulŭ l'a făcutŭ *nemeșŭ*, dér societatea nu l'a primitŭ ca atare. Pentru ca însĕ Krauss sĕ pótă intra în societatea ómenilorŭ marĭ, avea nevoiă de unŭ mandatŭ ca

---

micŭ. Din contră, te rogŭ sĕ te depărtezĭ de aicĭ. Sórtea a făcutŭ sĕ crescă între inimile nóstre arborulŭ despărțirei și astfelŭ fiindŭ, la olaltă — amŭ fi în vecĭ nefericițĭ.“

„Așa-déră mĕ sfătuescĭ sĕ mĕ retragŭ?“

„Incă în césulŭ acesta.“

Reginald începŭ se ridă.

„Bine, Alice.... Tocmai acésta am așteptat'o, căcĭ doră și d-ta eștĭ o fată ca tóte fetele: vanitósa, doritóre de strălucirĭ și pompe, și neconstantă. Sciam eu acésta înainte, sciam, că amorulŭ unui sĕracŭ cavalerŭ va fi copleșitŭ și stinsŭ prin comorile unui lord avutŭ. Sciam, că d-ta îndată ce poțĭ fi „lady Worsfield“ n'o sĕ te mai gândescĭ la prietinulŭ de odinióră, care nu are nicĭ rangŭ, nicĭ avere.“

La cuvintele acestea Alice se sculă și cu o vóce liniștită ḑise:

„Reginald, prea rĕutăcióse vorbe mĭ-ai ḑisŭ.“

„La nicĭ unŭ casŭ ele nu te măgulescŭ!“

„D-ta nu mĕ cunoscĭ, Reginald, décă așa gândescĭ de mine.“

„Ce sĕ și gândescŭ altceva?“

„Se gândescĭ, Reginald, că eu sunt victima sorții!“

Te înșelĭ Alice, mirele d-tale e în stare sĕ-țĭ abḑică.“

„Nu o va face.“

„Ba da, Alice, mĭ-a spus'o mai înainte.“

Elŭ nu póte s'o facă acésta, Reginald, de aceea depărtează-te.“

„Oh, Alice, de le-așŭ fi sciutŭ aces tea n'așŭ fi mai doritŭ viĕța asta miserabilă, mĭ-așŭ fi ruptŭ ranele; oh, de ce n'am căḑutŭ mortŭ în luptă. Dér la ce sĕ mĕ mai sdrobescŭ, Miss; sĕ-țĭ împlinescŭ decĭ poruncа și **se** mĕ depărtŭ.“

„Dumneḑeu sĕ te binecuvinte, Reginald,“ suspină plângêndŭ Alice, „întinde'mĭ mâna mai înainte de ce te-aĭ depărta, ca sĕ nu ne mai vedemŭ până 'n cealaltă lume.“

Când se depărtă Reginald, Alice isbucni în plânsulŭ celŭ mai amarŭ. Numai câtŭ nu era sĕ fugă după elŭ, când se vĕḑŭ deodată în casa tată-sĕu.

Lordulŭ și Reginald se întâlniră lângă rîu.“

„Domnule cavalerŭ“, ḑise seriosŭ Oliver, „te-ai convinsŭ câtŭ te iubesce Alice?“

„Nu mĕ lua în risŭ Mylord! Nu e frumosŭ din partea d-tale, care mĭ ai răpitŭ fericirea, sĕ facĭ acestŭ lucru. Celŭ puținŭ nu-țĭ petrece pe ruinele suferințelorŭ mele.“

„D-ta aiurezĭ, d-le cavalerŭ.“

„S'o sfirșimŭ, Mylord. Dumneḑeu cu d-ta!“

„Ce 'nsemnéză acésta?“

„Mâne o sĕ'mĭ începŭ călĕtoria!“

„Aceea nu vei face-o d-ta.“

„Mylord, așa poftesce Alice!“

Lordulŭ se spăriă de atâta nobleță de inimă a Alicei în vreme ce Reginald își închipuia, că lordulŭ ilŭ batjocoresce.

„D-ta vei rĕmâné aicĭ, Sir!“ ḑise lordulŭ hotărîtŭ.

„De ce?“

„Ca sĕ fi fericitŭ!“

„Ițĭ mărturisescŭ sincerŭ, Mylord, că nu te pricepŭ.“

„Nu face nimicŭ, acușĭ timpulŭ le va esplica tóte. Eu ițĭ jurŭ, că d-ta vei fi fericitŭ. Dér atuncĭ, când îmĭ jertfescĭ inima pentru d-ta, îmĭ vei concede ca sĕ-mĭ facĭ o promisiune?“

„Și anume?“.

Promite'mĭ, că vei fi credinciosŭ în vecĭ față cu Alice.“

„E de prisosŭ s'o mai accentuezŭ acésta; dorința d-tale vré sĕ ḑică, că nu'mĭ cunoscĭ caracterulŭ.“

„Bine, Sir; mĕ încredŭ în d-ta.“

„Și acum?“

„Precum țĭ-am spusŭ, d-ta vei rĕmâné aicĭ. Se póte că la începutŭ nu'țĭ va cădé bine, dér ițĭ stau la disposițiă roibii, armele de rĕsboiu, pianulŭ și biblioteca mea. Castelulŭ din Manfries privesce-lŭ ca proprietatea d-tale. Da, Sir, orĭ cu ce ochĭ te vei uita la mine, castelulŭ de aḑĭ înainte este alŭ d-tale.“

„Mylord, cum se póte....?“

„Fiindcă te iubesce Alice!“

Reginald odată credea că viséză, altă-dată că are de-a face cu unŭ nebunŭ, care vorbesce și încurcă totŭ ce vorbesce. (Va urma).

sĕ pótă intra în dietă ca deputatŭ. Spre scopulŭ acesta candidà la Szentendre. Omenii se întrébă, cine este acelŭ Krauss, ce a făcutŭ și ce potŭ aștepta dela elŭ?

Ludovicŭ Krauss își arată portofoliulŭ sĕu plinŭ. Aicĭ sunt! — ḑice elŭ. Programŭ, principiu, popularitate, încredere — tóte le am în portofoliu. Portofoliulŭ învinge. Se face cercetare, judecătoria constată crima mituirei, se condamnă corteșĭ mituitorĭ și alegĕtorĭ mituițĭ, pe Ludovicŭ Krauss însĕ comisiunea judiciară îlŭ verifică ca deputatŭ.

Mandatulŭ espiră, Krauss pășesce acum ca deputatŭ la Dunaszerdahely, unde numai deunăḑile se anulà alegerea lui Ludovicŭ Szabo, care era antisemitŭ... Invĕțătorulŭ poporalŭ Iuliu Tarnok își vinde votulŭ și influința sa ambilorŭ candidațĭ. Petru Toth depune jurămêntŭ, că Krauss a fostŭ în persónă în comuna N. Boda, a ospĕtatŭ acolo pe alegĕtorĭ cu mâncare și beutură și că a mituitŭ. Vincențiu Laszlo depune jurămêntŭ, că comuna N. Boda, pe lângă plătirea alegĕtorilorŭ a primitŭ și pentru edificarea bisericei 2000 fl. Lui Pirovicĭ i-a promisŭ Krauss o funcțiune la fabrica sa de spirtŭ cu salarŭ de 500 fl. Notarulŭ de cercŭ Perenyi a primitŭ 100 fl. pentru ca sĕ fiă neutralŭ. Și așa mai departe. Congrena luparniței n'ar fi pututŭ sĕ pustiască mai bine, decum au pustiitŭ banii lui Ludovicŭ Krauss.

O investigațiune îndelungată a descoperitŭ întréga grămadă de criminalitățĭ. Nicĭ apĕrarea nu négă abusurile și netedesce lucrulŭ cu aceea, că cerculŭ electoralŭ este coruptŭ și că candidatulŭ n'a făcutŭ alta, decâtŭ că s'a acomodatŭ obiceiului.

Krauss fù verificatŭ ca deputatŭ. Fiă-care a depusŭ jurămêntŭ pe aceea, că va respecta legea. Legea însĕ ḑice: „Alegerea trebue sĕ se anuleze, décă se dovedesce, că deputatulŭ însușĭ, orĭ unŭ altŭ individŭ la însărcinarea lui a datŭ séu a promisŭ mâncare, beutură, banĭ, séu hârtii de valóre, orĭ altŭ ceva cu scopulŭ ca sĕ voteze pentru deputatulŭ alesŭ séu pentru ca sĕ se abțină dela votŭ etc. etc.

„Pesti Naplo“ scrie:

Celŭ mai mare inimicŭ alŭ Ungariei este corupțiunea, ea este unŭ veninŭ în trupulŭ națiunei. Se lățesce în poporŭ și s'a încuibatŭ în oficiile publice, și pretutindenea a prinsŭ rădĕcinĭ. Cea mai tristă oglindă este aceea, pe care nĭ-o înfățișéză alegerea dela Dunaszerdahely. Acéstă alegere dovedesce, că în maioritatea cetățenilorŭ alegĕtorĭ nu esistă nicĭ o convicțiune politică, nu esistà nicĭ o cinste, pentru care sĕ se abțină d'a fi dusŭ la têrgŭ, sĕ se bbțină a'șĭ vinde pentru banĭ principiile lorŭ, neavêndŭ grijă de patriă, de constituțiă și de onóre. Și nu esistă în candidațĭ moralitatea de a abate pe poporŭ dela uriciosulŭ têrgŭ, ci din contră, candidații, carĭ dorescŭ sĕ fiă legislatorii Ungariei, culegŭ sufletele cumpărându-le cu banĭ. Și nu esistă autoritățĭ, carĭ sĕ oprescă acésta, sĕ păzéscă inviolabilitatea și sanctitatea legilorŭ, și pe poporŭ sĕ-lŭ scutéscă de Jude. Și nu esistă judĭ, carĭ sĕ judece și pe criminalĭ sĕ-i pedepséscă și sĕ ia mandatulŭ dela aceia, carĭ și-l'au câștigatŭ pe cale ilegală. Și nu esistă bărbațĭ de statŭ, carĭ sĕ védă, că astfeliu de alegerĭ nimicescŭ libertatea în națiune și parlamentarismulŭ în constituțiune.

„Egyetertes“ numesce alegerea de deputatŭ a lui Krauss o „crimă verificată“, ér „Bud. Hirlap“ se scandaliséză, că cineva cutéză a se presenta în dietă cu unŭ astfeliu de mandatŭ murdarŭ. Cu altă ocasiune „Pesti Naplo“, vorbindŭ despre verificarea alegerei de mai susŭ, ḑice, că prin verificarea acestei alegerĭ s'a admisŭ conclusia că:

A mitui este ertatŭ; décă se dovedesce mituirea, acésta n'are urmărĭ legale nicĭ pentru mituitorĭ, nicĭ pentru cei mituițĭ; mituirea este o procedere cinstită, ce nu aruncă umbră asupra aceluia care o face, și nicĭ nu'i detrage câtŭ mai puținŭ din cualificațiunile recerute pentru a putea fi legislatorŭ alŭ Ungariei; comisiunile verificatóre ale dietei în hotărîrile lorŭ nu se țină de prescrierile legii, ci de considerațiunĭ politice etc.

Literatură.

Transilvania, fóia Associțiunei transilvane, apare în Sibiiu în mărime de câte 2 cóle pe lună și costă 3 fl. séu 9 francĭ pe anŭ. Redactorŭ *George Barițŭ*. — Nr 21—22 dela 1—15 Noemvre conține: 15 anĭ din activitatea Associațiunei (urmare); Din numismatica Transilvaniei; Invĕțămêntulŭ la noi, privitŭ în resultatele lui actualĭ; Exposițiunea universală din Parisŭ din 1889, Extractŭ din regulamentulŭ generalŭ și specialŭ alŭ acestei Exposițiunĭ; Procesŭ verbalŭ alŭ comitetului Associațiunei, luatŭ în ședința dela 27 Octomvre 1888.

Șépte scrisorĭ deschise cĕtră Maiestatea Sa Regele Carolŭ I., Regele României, de *V. Maniu*, membru alŭ Academiei Române, fostŭ advocatŭ publicŭ la înalta Curte de justiție din Bucurescĭ, fostŭ primŭ-președinte la Curtea apelativă din Iașĭ, senatorŭ și deputatŭ în Camera legiuitóre. Bucurescĭ (24. Tipografia modernă, Gregorie Luis, Str. Academiei, 24) 1888. Broșura cuprinde 115 pag. formatŭ mare 8° și costă unŭ exemplarŭ 2 lei.

Tatălŭ nostru Unŭ ciclu de meditațiunĭ compusŭ de *Dr. Victorŭ Szmigelski*. — Sub titlulŭ acesta a apărutŭ în Tipografia seminariului archidiecesanŭ din Blașŭ o broșură de 117 pag. formatŭ 8°. Broșura pórtă clausula aprobărei Preaveneratului Ordinariatŭ metropolitanŭ și este subîmpărțită în 10 părțĭ, analisându-se și esplicându-se sentință de sentință rugăciunea „Tatălnostru.“ Unŭ esemplarŭ costă 50 cr. Venitulŭ e destinatŭ pentru fondulŭ unui pensionatŭ de fetițe în Blașŭ.

Institutele de băncĭ în Brașovŭ

și operațiunile lorŭ în anulŭ 1887.

In Brașovŭ esistă cincĭ institute de banĭ mai însemnate, dintre carĭ celŭ mai vechiu este:

1. „*Kronstädter allgemeine Sparcassa*“, adecă „Cassa de păstrare săsĕscă,“ întemeiată la an. 1835 prin asociarea mai multorŭ cetățenĭ. Nu este fondată pe acții. Membrii ei participă numai cu o sumă órecare. In societate póte intra nu mai acela, pe care îlŭ alege adunarea generală.

Agendele ei principale suntŭ primirea de depunerĭ pe lângă libele de înlocare și împrumutarea pe lângă hipotecă, se ocupă însĕ și cu afacerĭ de lombardŭ și contcorentŭ.

Ca celŭ mai vechiu institutŭ de banĭ în Brașovŭ, a cărui afacerĭ au rĕmasŭ aprópe aceleașĭ, s'a bucuratŭ și se bucură și astăḑĭ de mare favorŭ din partea publicului. Sparcassa o putemŭ numi esclusivŭ săsĕscă.

2. „*Filiala băncii austro-ungare*“. La 1854 Banca națională, astăḑĭ austro-ungară, a înființatŭ la Brașovŭ o sucursală cu o dotațiune, care varieză după trebuință. De presentŭ dotațiunea se urcă la suma de unŭ millionŭ fl. v. a. Imprumuturile ei suntŭ cele mai ieftine, actualmente $4^1/_2$% la cambie și $5^1/_2$ lombard. Este de observatŭ, că ea primesce numai cambii pe carĭ ocură celŭ puținŭ firmă protocolată.

Afacerile principalĭ suntŭ scontulŭ și lombardulŭ.

3. „*Kronstädter Vorschussverein*“, adecă „Reuniunea brașovénă de avansurĭ“, este întemeiată la 1866 cu scopŭ de a se ajutora membrii între sine. Nicĭ ea nu este fondată pe acții.

Afacerile Reuniunei suntŭ:

a) primesce depunerĭ pe lângă libele;

b) împrumută pe cambii și efecte.

Acesta încă trece de institutŭ săsescŭ.

Pe basă adevĕratŭ comercială și după principii moderne de bancă s'a fondatŭ la 1868.

4. *Prima bancă transilvană la Brașovŭ*, (Erste siebenb. Bank zu Kronstadt), cu unŭ capitalŭ de 300,000 fl. pe timpŭ de 50 anĭ.

Totŭ cu principii moderne de bancă s'a stabilitŭ la 1882 sucursala „Albinei“ din Sibiiu sub firma:

5. „*Albina, institutŭ de creditŭ și economii, filiala Brașovŭ.*“

La începutŭ, lucru naturalŭ, acésta n'a avutŭ altŭ capitalŭ, decâtŭ dotațiunea centralei sale.

Pe lângă aceste institute mai există în Brașovŭ câteva mai micĭ, ale cărorŭ agende nu suntŭ luate în combinațiă la compunerea datelorŭ statistice de mai la vale. Ele suntŭ:

a) „Kronstädter Spar-und Vorschuss-Consortium des ersten allgem. Beamtenvereins der oest.-ung. Monarchie“ înființatŭ la 1874.

b) „Brassói első takarék és önsegélyző“ szövetkezet, înființatŭ la 1884, și

c) „Meseriașulŭ românŭ,“ associațiune de creditŭ și depunerĭ, înființatŭ la 1886.

Consultândŭ rapórtele de gestiune de pe anulŭ 1887 ale celorŭ cincĭ institute amintite la începutŭ, am aflatŭ următórele resultate.

(Va urma.)

Intêmplărĭ diferite.

Căḑutŭ din trenŭ. La 9 l. c. călĕtorii, carĭ veneau cu trenulŭ de persóne alŭ căii ferate de statŭ austro-ungare din Viena, au fostŭ martorii unei scene pĕtrunḑĕtóre. Când trenulŭ se găsea între stațiunile Neuhäusel și Gross-Mutschen (Ersekujvar și Udvard) fata de șépte anĭ a unui proprietarŭ din Româniă s'a jucatŭ pe la ușa vagonului, care era din întêmplare deschisă, și alunecândŭ a căḑutŭ din trenŭ. Călĕtorii înspăimêntațĭ d'abia au pututŭ reține pe părințĭ, ca sĕ nu sară în urma unicului lorŭ copilŭ. După câteva minute trenulŭ a statŭ la gara din Gross-Mutschen și părinții s'au adresatŭ către șefulŭ gării, care lĭ-a pusŭ numai decâtŭ o trasină la disposițiune. Intorcêndu-se, au aflatŭ fata, căreia, afară de o sgârietură pe obrazŭ și de spaimă, nu i s'a întêmplatŭ nimicŭ. Părinții au plecatŭ împreună cu fetița, scăpată ca printr'o minune, mai departe cu trenulŭ celŭ mai de aprópe. Casulŭ acesta ar putê servi de avertismentŭ părinților carĭ călĕtorescŭ cu copii pe trenŭ.

Sinucidere. Directorulŭ, poștalŭ din Strigoniu, cu numele Augustinŭ Wittmann, s'a sinucisŭ, aruncându-se în apa Guramului. Wittmann era omŭ căsĕtoritŭ, în etate de 46 anĭ. Causa sinuciderei se ḑice, că ar fi fostŭ de o parte traiulŭ rĕu ce l'a avutŭ cu nevastă-sa în cursulŭ celorŭ 18 anĭ câtŭ a trăitŭ cu ea, ér de altă parte unŭ amorŭ fără speranță, căcĭ elŭ, ca omŭ însuratŭ, se înamorase în nevasta unui colegŭ alŭ sĕu, pe care, se înțelege, n'o putea lua nicĭ-odată de soțiă. Cadavrulŭ nefericitului încă nu s'a aflatŭ.

Mulțămită publică.

Concertulŭ, ce s'a ținutŭ în 10 Noemvre st. nou a. c. de Reuniunea de binefacere rom.-cath. din Brașovŭ pentru ajutorarea copiilorŭ sĕracĭ, a avutŭ resultatulŭ următorŭ:

Câștigŭ din intrărĭ	393 fl. 50 cr.
Dăruințe marinimóse	10 fl. 90 cr.
Suma	404 fl. 40 cr.
Cheltuele	103 fl. 65 cr.
Câștigŭ curatŭ	273 fl. 75 cr.

Acestŭ resultatŭ strălucitŭ se póte mulțămi în prima liniă D-lorŭ profesorĭ N. Popoviciu și Dr. Matyeka, ca și Dșórelorŭ Ida Hiemesch și Irena Molnar, carĭ au binevoitŭ a atrage interesarea publicului prin ajutórele lorŭ la acestŭ concertŭ; asemenea și Dómnelorŭ Fiala, Körner, Verzar, Pavelca și Iaschik, care au binevoitŭ a mijloci vênḑarea biletelorŭ de intrare încă de cu vreme înainte de concertŭ.

Presidiulŭ acestei Reuniunĭ se simte obligatŭ nu numai Domnilorŭ, Dómnelorŭ și Domnișorelorŭ de mai susŭ, ci și conducĕtorilorŭ concertului, anume Domnilorŭ I. Iaschik, A. Brandner, corului de dame alŭ Dnului Iaschik, și D-șórei Victoria Brenneberg pentru concursulŭ d-sale cu Violon-Cello în orchestră, precum și onoratului publicŭ, a esprima adêncă mulțămită în numele Reuniunei și copiilorŭ sĕracĭ pentru concursulŭ și contribuirile filantropice, ce cu atâta bunăvoință și mărinimiă s'au grăbitŭ a-le da.

Presidiulŭ Reuniunei de binefacere rom.-catolice.

Cununiă.

Elena Poparadu, fica D-lui căpitanŭ pens. Mih. Poparadu din Poșorta, și *Valeriu P. Comșa* din Copăcelŭ, teologŭ abs. de Blașiu, își vorŭ serba cununia Joi în 22 Noemvre st. n. la 11 óre a. m. în biserica gr.-cat. din Poșorta.

Adresămŭ felicitările nóstre tinerei părechĭ!

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Berlinŭ, 17 Noemvre. *In cercurile politice de aci se consideră schimbările în dislocarea armatei rusescĭ ca o confirmare a temerilorŭ și îngrijirilorŭ* esprimate la timpulŭ sĕu cu ocasiunea înaintărilorŭ de trupe rusescĭ spre granița vestică, declarate atuncĭ de guvernulŭ rusŭ ca neîntemeiate.

Colonia, 17 Noemvre. „Kölnische Zeitung“ se esprimă din parte oficiósă: „E neesplicabilŭ, că Rusia pășesce atâtŭ de fățișŭ cu pregătirile militare în momentulŭ când se adreséză la piețele de banĭ cu încercărĭ a face împrumutŭ. Aceste aparițiunĭ certŭ mai deaprópe în aliata Austro-Ungariă o mai severă luare aminte, deși nu este o nemijlocită amenințare a păcii.

Berlinŭ, 17 Noemvre. Scirea, că au sĕ se céră *credite militare mai marĭ* dela Reichstagŭ, care se'ntrunesce în curêndŭ, se confirmă din partea cercurilorŭ dătătóre de mĕsură.

Petersburg, 17 Noemvre. „Agentura telegrafică de nordŭ“ anunță, că afirmările ḑiarelorŭ, cumcă noua organisare a armatei ruse invólvă o înaintare de trupe către vestŭ suntŭ neîntemeiate; e vorba numai de unŭ marșŭ îndĕrĕtŭ a douĕ divisiunĭ de infanteriă și a unei divisiunĭ de cavaleriă dela vestŭ către ostŭ.

DIVERSE.

Vagonŭ în biserică. Din Petersburgŭ se scrie, că la ordinulŭ Țarului, vagonulŭ în care se afla familia imperială în timpulŭ cunoscutei catastrofe dela Borki, se va așeḑa în capela, ce comuna Charkov o zidesce în loculŭ unde s'a întêmplatŭ catastrofa. Vagonulŭ va fi așeḑatŭ în biserică tocmai în starea, în care s'a aflatŭ în urma catastrofei.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 15 Noemvre st. n. 1888.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.38	Vênd.	9.40
Argintŭ românescŭ .	„	9.30	„	9.35
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.64	„	9.68
Lire turcescĭ	„	10.92	„	10.95
Imperialĭ	„	9.92	„	9.95
Galbinĭ	„	5.70	„	5.72
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	125.—	„	126.—
Discontulŭ		$6^1/_2$—8% pe anŭ.		

Cursulŭ la bursa de Viena

din 16 Noemvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	100.85
Renta de hârtiă 5%	91.85
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	144.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	98.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	116.—
Bonurĭ rurale ungare	104.50
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.40
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.30
Bonurĭ croato-slavone	104.50
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.50
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.50
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	123.50
Renta de hârtiă austriacă	81.30
Renta de argintŭ austriacă	82.65
Renta de aurŭ austriacă	109.80
Losurĭ din 1860	130.80
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	875.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungar. .	301.—
Acțiunile băncei de creditŭ austr. .	305.90
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.79
Napoleon-d'orĭ	9.66
Mărcĭ 100 imp. germane	$59.82^1/_2$
Londra 10 Livres sterlinge	121.95

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéţa.
Trenulŭ mixtŭ Nr, 318: 1 óră 55 minute după améḑĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de améḑĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Braşovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după améḑĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rêşnovŭ-Zêrnesci-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre înainte de améḑĭ
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Braşovŭ: 6 óre séra.

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ